

**REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B**

Broj: Revd 818/2023-2

**U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
R J E Š E N J E**

Vrhovni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca Ivana Vučemila, predsjednika vijeća, Jasenke Žabčić, članice vijeća i sutkinje izvjestiteljice, te Marine Paulić, Dragana Katića i Darka Milkovića, članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja ISTO d.d. u stečaju, Varaždin, Augusta Šenoe 4-6, OIB: 88502209643, koga zastupa stečajni upravitelj Tomislav Đuričin, uz sudjelovanje umješaka na strani tužitelja TILIIJA d.o.o. Zagreb, Ulica Ive Robića 2, OIB: 22215055949, koga zastupa punomoćnik Ante Kožul, odvjetnik u Zagrebu, protiv tuženika TAB B.V., Jan Van Goyenkade 87, 1075 AA Amsterdam, Nizozemska, OIB: 61231014428, koga zastupa punomoćnica Željka Brlečić, odvjetnica u Varaždinu, uz sudjelovanje umješaka na strani tuženika ISTO GRUPA d.d., Varaždin, Augusta Šenoe 4.6, OIB: 78858201330, koga zastupa punomoćnica Maja Wosner, odvjetnica u Zagrebu, radi utvrđenja osnovanosti osporavanja tražbine, odlučujući o prijedlogu tuženika za dopuštenje revizije protiv presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj PŽ-3013/2021-2 od 24. kolovoza 2022., kojom je potvrđena presuda Trgovačkog suda u Varaždinu broj P-196/2019-54 od 3. svibnja 2021., u sjednici održanoj 21. ožujka 2023.,

r i j e š i o j e :

I. Prijedlog za dopuštenje revizije odbija se u odnosu na prvo, drugo, treće i šesto pitanje.

II. Prijedlog za dopuštenje revizije odbacuje se u odnosu na četvrto i peto pitanje.

Obrazloženje

1. Tuženik podnio je prijedlog za dopuštenje revizije protiv presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj PŽ-3013/2021-2 od 24. kolovoza 2022., kojom je potvrđena presuda Trgovačkog suda u Varaždinu broj P-196/2019-54 od 3. svibnja 2021., pozivom na odredbu čl. 385.a st. 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“, broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08,

96/08, 57/11, 148/11-proč. tekst, 25/13, 28/13, 89/14, 79/19, 80/22 i 114/22 - dalje: ZPP).

2. U odgovoru na prijedlog tužitelj osporava njegovu osnovanost i dopuštenost.

3. Prijedlog nije osnovan.

4. Postupajući sukladno odredbi čl. 387. ZPP-a, ovaj sud je ocijenio da naznačena pitanja pod brojem 1., 2., 3. i 6. nisu važna u smislu odredbe čl. 385.a ZPP-a za odluku u sporu i za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni ili za razvoj prava u sudskoj praksi, odnosno da za pitanja pod brojem 4. i 5. nisu ispunjene pretpostavke za dopuštenost tih pitanja.

5. Nižestupanjski sudovi osporavanje tražbine ocijenili su osnovanim pošavši u bitnom od utvrđenja:

- da je tužitelj kao pravnu osnovu tražbine naznačio pozajmicu,

- da ni na ispitnom ročištu (1. listopada 2018.), a ni u podnesku od 10. listopada 2018. uz koji je priložio izvornik zadužnica kojima je dokazivao postojanje tražbine (10. listopada 2018.), tužitelj nije mijenjao navode o pravnoj i činjeničnoj osnovi tražbine, već da je to učinio tek 12. ožujka 2020. tijekom ovog parničnog postupka, kada je naveo da je pravna osnova tražbine naknada štete zbog neispunjenja ugovorne obveze tužitelja iz ugovora od 19. svibnja 2014.,

- da su Industrogradnja grupa d.d. i tuženik bili sklopili ugovor o zajmu (pozajmici) 28. prosinca 2010., te da je tuženik u svojim tražbinama iz tog ugovora u iznosima od 55.065.423,86 kn i 15.198.804,94 kn namiren u postupku predstečajne nagodbe dionicama Industrogradnja grupa d.d.,

- da je tuženik iskoristio svoje pravo, predviđeno Planom financijskog restrukturiranja Industrogradnja grupa d.d., na zamjenu tih dionica imovinom dužnika predstečajne nagodbe, slijedom čega su Industrogradnja grupa d.d. i tuženik sklopili predugovor 19. svibnja 2014.,

- da se navedenim predugovorom Industrogradnja grupa d.d. obvezao dana 15. kolovoza 2014. tuženiku prodati nekretnine upisane u z. k. ul. br. 2622 k.o. Blato za kupoprodajnu cijenu od 87.500.000,00 kn, a ako do tog dana nekretnine ne budu oslobođene tereta da će platiti naknadu štete u osam kvartalnih obroka u iznosima od 975.000,00 EUR ili ukupno 7.800.000,00 EUR.

6. Slijedom navedenog utvrđenja sudovi zaključuju da ne postoji kontinuitet između obveze prednika tužitelja iz ugovora o zajmu od 28. prosinca 2010. i eventualne obveze (na naknadu štete) iz predugovora o kupoprodaji. Pritom još zaključuju da tuženik nije dokazao nastanak štete.

7. Tuženik je u prijedlogu naznačio ukupno šest pitanja:

„1. Da li je parnični sud vezan naznakom pravne osnove ili pak samo činjenične osnove tražbine koju je vjerovnik naznačio u prijavi svoje tražbine u stečajnom postupku, a sve u smislu čl. 270. Stečajnog zakona koja propisuje da se u parnici utvrđivanje tražbine može zahtijevati samo na temelju osnove, u iznosu i u isplatnom redu kako je ono naznačeno u prijavi ili na ispitnom ročištu?

2. Na što se odnosi „osnova“ u odredbi čl. 270. Stečajnog zakona (da li na pravnu osnovu ili pak činjeničnu osnovu)?

3. Da li je vjerovniku prijavljene tražbine dopušteno mijenjati pravnu osnovu svoje prijavljene tražbine ako pritom ne mijenja njezinu činjeničnu osnovu?

4. Da li je osporavatelj tražbine u stečajnom postupku vezan razlozima osporavanja koja je istaknuo u stečajnom postupku ili isti može u parnici radi utvrđenja/osporavanja tražbine iznositi i nove razloge osporavanja?

5. Da li je stečajni vjerovnik do ispitnog ročišta u stečajnom postupku ovlašten dopuniti svoju prijavu tražbine, podnesenu u zakonskom roku, dodatnim dokazima?

6. Da li se smatra da je sklapanjem predugovora o kupoprodaji sklopljen ugovor o kupoprodaji ako predugovor sadrži sve bitne elemente kupoprodaje?“.

8. Važnost navedenih pitanja obrazlaže ukazujući na tri odluke Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske (PŽ-325/2022-2 od 31. kolovoza 2022., PŽ-1486/2003-5 od 13. prosinca 2005. i PŽ-547/2004-3 od 21. svibnja 2007.), shvaćanje sa sjednice sudaca Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske od 6. srpnja 2006. te odluku ovog suda broj Rev- 1190/2007-2 od 13. siječnja 2011.

9. Prijava tražbine u stečajnom postupku obavlja se na formularu pri čemu, ako posebno nije nešto obrazloženo naznaka pravne osnove ujedno definira i činjeničnu osnovu tražbine. Stoga tuženik, pozivajući se na navedene odluke Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske koje su donesene u parničnom postupku, a ne u stečajnom postupku, odnosno postupku predstečajne nagodbe, u kojem parničnom postupku se u tužbi izlaže činjenična osnova tužbe, i koje nisu donesene u istovjetnoj postupovnoj situaciji, nije dao odgovarajuće razloge važnosti prvog, drugog, trećeg i šestog pitanja, a koji bi opravdavali zaključak o neujednačenosti sudske prakse.

10. Ni pozivanjem na pravno shvaćanje sa sjednice sudaca Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske od 6. srpnja 2006., prema kojem „Stečajni sudac nije vezan nazivom podneska, ni tamo navedenom pravnom osnovom (analogna primjena čl. 186.st. 3. ZPP-a), već njegovim sadržajem, pa će s podneskom postupiti prema njegovom sadržaju.“ tuženik nije dao odgovarajuće razloge važnosti navedenih pitanja. Naime, prema utvrđenju sudova tuženik tijekom stečajnog postupka ničim nije osporavao svoj navod iz prijave o tražbini kao „pozajmici“, niti je iznosio činjeničnu osnovu iz koje bi proizlazila druga pravna osnova (naknada štete). To je učinio tek u ovom parničnom postupku.

11. Za četvrto i peto pitanje tuženik nije obrazložio razloge njihove važnosti, a što je bio dužan prema izričitoj odredbi čl. 387. st. 2. toč. 3. ZPP-a.

12. S obzirom na utvrđenje sudova da je kao pravna osnova tražbine tuženika tijekom stečajnog postupka bila navedena pozajmica, a da tuženik ni na ispitnom ročištu nije, izlažući činjenice, obrazložio postojanje svoje tražbine koja bi ukazivala na pravnu osnovu različite od one u prijavi, o šestom pitanju, vezanom na postojanje ugovorne odštetne odgovornosti, ne ovisi odluka o sporu. Stoga ni to pitanje nije važno u smislu čl. 385.a st. 1. ZPP-a.

13. Slijedom iznesenog na temelju odredaba čl. 387. st. 3. i 389.b st. 1. ZPP-a riješeno je kao u izreci.

Zagreb, 21. ožujka 2023.

Predsjednik vijeća:
Ivan Vučemil

Broj zapisa: **9-30856-b9c08**

Kontrolni broj: **0b7bc-73725-3a329**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=IVAN VUČEMIL, L=ZAGREB, O=VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Vrhovni sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.